

Eitt vetra

TÓTA ER ÆTTAÐ ÚR LAMBA, ÍMEÐAN KRISTINN ER ÆTTAÐUR ÚR KLAKS VíK OG ERU TEY Í DAG BÚSITANDI Í HEIMBYGDINI HJÁ TÓTU, LAMBA, HAR TÓTA ARBEIÐIR Á MIÐBERG OG KRISTINN Á PLATTAVIRKINUM Á TOFTUM

TÓTA GREIÐIR SJÁLV FRÁ ØLLUM

Vit mœttust fyrstu ferð á einari legu í Nesvík í 2009. Eg gjørdist beinaveg púra vekk í honum, men var alt ov smæðin til at fortelja honum tað tá. Fyrstu ferð vit so tosaðu saman aftaná, byrjaðu vit at skriva vit eitt sindur saman aftur og fram og gjørdist hann so eisini forelskaður í mær á einari novemburlegu í Nesvík 1 ár aftaná í 2010.

Eg havi altíð sagt bæði við meg sjálva og onnur, at eg ikki aldrin fór at fáa mær sjeik áðrenn eg varð 18 ár og tískil havi eg ongantið tímað at havt nakað barnafjas við nakran drong. Eg visti, at um eg nakrantíð skuldi hava sjeik, so skuldi tað verða seriøst og halda í allar ævir. Dagin eftir eg so varð vorðin 18 ár tann 22. januar, bjóðaði eg so Kristinn út á »double date« saman við einum øðrum vinapari hjá okkum, og 25 Február tóku vit ta avgerð um at gerast par. Tað gekk skjótt, bert 1 mánaði eftir »dateina«, til vit gjørdust par, men allíkvæl føldist tað sum vit høvdu kenst leingi, tí eg mátti bíða so leingi eftir honum :D.

Meiningin var, at Kristinn skuldi spyrja meg um at giftast við tær, men alt gekk ikki eftir ætlan. Eg hevði funnið ein ring á netinum, sum mær dámdi sera væl og hevði eg tí sagt við hann, at eg ynskti mær hendan ring. Sjálvt um eg hevði funnið mín dreymling, so bleiv Kristinn við at siga við meg,

at hann vildi sleppa at taka avgerðina um, hvønn ring eg skuldi hana, so eg royndi bara at fortelja honum nóg ofta um hendan dreymling og at hatta var tann eg ynskti mær. Nakað eftir at eg hevði sæð ringin á heimasíðuni, fann eg útav at hann var seldur og eg visti væl av, at tað var ikki Kristinn, sum hevði keypt hann. Eg var nakað so kedd um, at dreymlingurin hjá mær var vekk, men tað sum eg so ikki visti av tá var, at ringurin á ein ella annan hátt aftur var komin til sølu, og at Kristinn tá hevði keypt hann. Um sama mundi hevði eg keypt mær eina nýggja farteleson úr Danmark og tá hevði Kristinn so ornað fyri, at ringurin skuldi verða goymdur í pakknum saman við fartelesonini, og hevði hann fingið ein vinmann at orna tað. Fasturin hjá Kristinn skuldi taka pakknum upp við sær, tá hon kom til Føroyar, men visti einki um ringin, bert um fartelesonina. Nú hendur tað keðiliga so, at posin við pakknum í verður stolin so

bæði fartelesonina og ringin sóu vit ongantið aftur og eg var so kedd, tá eg fann útav tí. Endin varð so, at vit høvdu ongan forlovisring, so tað gjørdist einki stórt fríggjari, men tóku vit bara eina felags avgerð, um at vit vildu vera saman restina av okkara lívið og tískil gifta okkum.

Dagurin byrjaði við at eg skuldi mæta hjá Salong K í Leirvík kl: 06.00, har Kartin Høgnesen skuldi gera meg og vinkonur mínari, sum skuldu vera brúðargentur, klárar til tann stóra dagin. Diana L. á Skansa gjørdi make-up og var eg sera væl nøgd við

bæði, hvussu eg var sminkað og hvussu hárið var gjørt. Eftir hetta skuldi eg í brúðarkjólan hjá mær, sum systur mín eigur og var hann keyptur í Brúðarlín. Eg fór so í brúðarbilin, sum svágur mín koyrði og skuldi hann koyra meg til vígsluna, sum skuldi verða kl: 11.00. Vit valdu at hava hana so tíðliga fyri at fáa so góðar myndir úti sum gjørligt, av tí at tað verður so skjótt myrkt hasa tíðina.

Eg var longu klár kl. 10.20, so eg burdi havt klárað at verið har til tíðina, men var allíkvæl 20 min ov sein. Fyrst ringdi ein brúðargenta til mín og spurdi um vit kundu dølla okkum eitt sindur, tí hon enn sat hjá frisør og møtti hon tískil eitt sindur yvir 11. Men hví eg var 20 min ov sein, var tí at hundurin hjá systur mínari varð rýmd út og øll í finasta stási máttu út at renna eftir henni, tí hon var